

גליה אלבין, זר הכלה של קלריטה נתן והצלם אבי הזאב
יצאה להתאווור באמריקה

דורית, בת ה-20, היא סטודנטית לרפואה. הוא לא אשם שיצאו לו שתי בנות פצצות המושכות כל עין. אגב, לגליה אלבין אין מה לדאוג עוד. בח' תונתם של אייבי נתן וקלריטה, היא תפסה את זר הכלה, ואתם בטח יודעים מה זה אומר.

בנותיו, ואיך הוא לא מתבייש עם כליך צעירות. נכנסתי מייד לאמביציה לברר מי הן שתי הגברות הצעירות, שלקחו את מקומה של גליה במהירות כזאת. ובכן, מסתבר שלא רק שהן יכולות להיות בנותיו, אלא שהן באמת בנותיו. הצעירה, טלי, היא חיילת, והמבוגרת יותר,

אלבין, רביד ושתי פצצות

סוף-סוף הבנתי שאסור לי לעזוב את הארץ. ברגע שאני עולה למטוס כדי לנסוע לחו"ל, מתחילים הקליינטים שלי להשתולל, כי הם רואים שאין עליהם פיקוח צמוד. אחד מתחתן, השני מתגרש, גברת אחת כוגרת כבעלה, נערה אחת בורחת מהבית. ממש בלגאן. אחר-כך, כשאני חוזרת מחו"ל ושמעתי את כל הצרות, אני נתקפת במוסר-כליות ומחליטה לעשות את החופשות הבאות שלי בעפולה. אבל אחר-כך זה עובר לי, ואני נוסעת לחו"ל, ושוב יש צרות וחוזר חלילה.

הנה הפעם, למשל, ממש לפני נסיעתי, דיברתי עם גליה אלבין, שסיפרה לי על הרומאן היפה שיש לה עם הפרופסור מוטי רביד, ועל איך שהם מספרים האחד לשני את הצרות שלהם ואיך שהם מרגישים קירבה. שבוע אחרי זה נסעתי לחו"ל, כי חשבתי שהכל במצב סטאטי, אבל הסתבר שאי-אפשר לסמוך על הדיאגנוזות של האנשים עצמם. איך שנסעתי מכאן, נפרדו גליה ומוטי, אחרי הרבה מאוד חודשים ביחד.

גליה מייד קראה לאמא שלה מחיפה וביקשה ממנה לשמור על הילדים, והיא עצמה נסעה לה לאיוה מועדון-יסיכון באמריקה, כדי לאווור קצת את הראש מהוויכרונות.

ומה עושה הפרופסור? כמה וכמה אנשים סיפרו לי שהפעם הוא ממש הגזים. מאז שנפרד מגליה, רואים אותו הרבה מאוד פעמים עם שתי נשים צעירות מאוד, בלונדיות מאוד ויפות מאוד. טובי-הלב כבר התחילו להגיד שהוא ממש יוצא מרעותו כדי להרשים, וכי שתי הצעירות יכולות להיות

בני בכורי התנינים והדוגמניות

אתם יודעים מה הסיט של העיתונאים, מה הפחד הכי גדול שלהם, מה גורם להם לנדודי-שינה? שעיתונאי אחד יגנוב להם סיפור ויפרסם אותו קודם. אוף, כשאני חושבת על זה כולי מתמלאת כעס!

בחיי שלא התכוונתי לכתוב לכם על הסיפור של הבן שלי אלון, שהולך להתחתן עם דוגמנית יפהפיה בקיץ הקרוב. לא חשבתי שרחל המרחלת צריכה להכניס את המישפחה שלה למדרור של עצמה. אבל הפחד הנורא שמא מישוהו אחר יגלה את הסיפור ויכתוב אותו לעיתון שלו גרם לי פחד-אימים ודפיקות-לב וכאב ברכות, ולכן החלטתי גם הפעם, כמו תמיד, להיות הראשונה. בסיפור הזה אני יכולה להתחיל מציריחה-לירה ממש, שהיו לי לפני 28 שנה, אבל החלטתי להתרכז רק בחדשות.

אלון תבור, בני הנחמד, הוא חבר קיבוץ גן שמואל כבר זה כמה שנים. יום אחד קצת נמאס לו מהחיים הקולקטיביים, והוא ביקש שנת-חופשה מהמשק. נתנו לו. בדיוק באותו הזמן חיפשו יזמים כמה חברה צעירים, שישעו לאפריקה ויצדו קצת תנינים. אלון קיבל על עצמו את הג'וב ונסע, שם, על גדות נהר שורץ חיות מפחידות, הוא פגש בישראלי נוסף, צביקה סבו (שלימים נעשה בעלה של חני פרי ומנהל הקומקום), ושני הגברים הפכו חברים בלב ובנפש. הם ישבו לילות שלמים, דיברו על החיים וקשרו מלכודות לתי-נינים. בבוקר הם היו באים, שולפים את המיפי-צות מן המים, מוריקים להם זריקות הרדמה ו...

אחת על הקרקע אחת בשמים

המיוזרות של רחל, חומרי-ההרדמה, החברים, המכונית שתוביל את רחלה לנמל-התעופה ואז... כשהגיעה השעה, ושני חברים קרובים הגיעו לבית של רחל כדי להתחיל במיכצע, הם לא מצאו אותה בבית. היא פשוט ברחה. רק אחרי שהמטוס

לפני כמה חודשים סיפרתי לכם על עיסקה מאוד גדולה, שהאופנאית רחל ברזין עומדת לחתום עם אנשי-עסקים בארצות-הברית. זה כשלעצמו לא סיפור מיידיע מה, אלא שהפור אנטה בסיפור היתה שסוף-סוף, אחרי אלפים שנות גלות, החליטה רחל בכל זאת לעלות למטוס. זה נכון שכבר כמה פעמים בעבר היא החליטה לעשות זאת, אבל בכל פעם, יומיים לפני הטיסה היא היתה מתחרטת ובורחת למקום רחוק, שבו אין נמל-תעופה, ואפילו לא מינחת.

בפעם האחרונה, התאספו כל חבורה של רחל והחליטו שאי-אפשר להרשות לה להפסיד עיסקה כליך גדולה, והם פשוט יתנו לה זריקת-הרדמה ויסחבו אותה בכוח למטוס. הכל היה כבר מוכן,

בעצם, את כל זה ראיתם בטלוויזיה ביום השישי. אחר-כך חזר בנייקיירי אלון לקיבוץ גן שמואל, ובהצבעה דרמאטית ומלאת-צעקות שיכנע את חברי-המשק שהתנינים יכולים להיות ענף חשוב מאוד במשק. הם קיבלו את דעתו, ומאז שורץ הקיבוץ תנינים בכל גודל ומין. פיהס. אבל אז קרה משהו מאד משמעותי בחייו של צייד-התנינים שלי. ירדו צביקה נשא לאשה את חני פרי היפהפיה, ובגללה הכיר את כל היפות של תל-אביב. האיש לקח את אלון והראה לו איך נראית בחורה יפה (למיקרה שהוא שכה, בגלל המיפלצות). אלון מייד התאהב ברינת אלדר, ובעזרת הטריקים שהוא למד על שפת האגם של התנינים הוא צד גם אותה.

מאז הם ביחד. אלון חשב שהוא ימשיך בעבודתו, ופה ושם הוא יחזור הביתה אל נערותו היפה. אבל אחרי כמה חודשים של אהבה לקחה אותו רונת ואמרה לו את המישפט הידוע: "או אני או התנינים." אלון הסתכל רגע ברינת, הס' תכל רגע בתנין, והחליט לבחור ברינת.

הוא עזב את המשק, עזב את התנינים ועכשיו הוא מתעניין בעבודה ביהלומים (לזה רינת נתנה אישור). הם שכרו דירה קטנה בהרצליה, קנו כמה סירים והתחילו לתרגל את הנישואין.

אם הכל יהיה בסדר, בקיץ תהיה חתונה אמיתית. מי יודע, אם החתונה תהיה די מפוארת, אולי גם האבא של אלון, אלי תבור, יגיע.

אלון תבור ורינת אלדר

היא אמרה לו את המישפט הידוע: "או אני או התנינים!"

רחל ברזין

זריקת הרדמה כמו ב-צוות-לעניין

היה כבר בגובה של 30 אלף רגל מעל להרי האלפים, יצאה רחלה ממחבואה. החברים התיאשו. ברזין ראתה מה שעשתה, והבטיחה לכולם שאי-רטיטו היא בכל זאת תטוס, אבל אף אחד כבר לא האמין לה. בצר לה חשבה רחל מה לעשות, והגיעה למסקנה שמה שהיא צריכה בחיים זה חברה שתפתה שתטוס במקומה. היא לקחה את גילי גליק בתור שותפה-טסה, ומאז הכל בא על מקומו בשלום. רחל כל הזמן כאן, על קרקע מוצקה, וגילי בשמיים.

אילו היו משלמים לי בכל פעם כדי לנסוע לשלושה-ארבעה ימים לארצות-הברית, גם אני הייתי בשמיים.